

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz
<http://www.finarbitr.cz>

Evidenční číslo: FA/12739/2015
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/PS/140/2015

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 14. 7. 2015 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu navrhovatelky ■ (dále jen „Navrhovatelka“), proti instituci Fio banka, a.s., IČO 61858374, se sídlem V Celnici 1028/10, 117 21 Praha, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 2704 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci vrácení peněžních prostředků ve výši 525.000 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatelka se domáhá odblokování peněžních prostředků ve výši 525.000 Kč, které byly v době podání návrhu na zahájení řízení blokovány na běžném účtu, a jejich vrácení na spořicí účet, ze kterého si je Navrhovatelka převedla na běžný účet.

Finanční arbitr pro účely tohoto řízení zjistil, že dne 2. 6. 2014 Navrhovatelka s Institucí uzavřely Rámcovou smlouvu o poskytování platebních služeb (dále jen „Smlouva o účtu“). Na základě Smlouvy o účtu zřídila Instituce Navrhovatelce účet č. ■ (dále jen „Účet“) a zavázala se poskytnout Navrhovatelce elektronickou správu účtu (internetbanking). Navrhovatelka s Institucí uzavřela dne 2. 6. 2014 Protokol o nastavení autorizace elektronických pokynů k účtu ■, podle kterého je osobou oprávněnou nakládat s Účtem ■ (dále jen „Jednatel Navrhovatelky“).

Podle čl. I. bodu 4 Smlouvy o účtu jsou její nedílnou součástí Obchodní podmínky k Rámcové smlouvě o poskytování platebních služeb, v tomto případě účinné ode dne 2. 6. 2014 (dále jen „Obchodní podmínky z 2. 6. 2014“), ceník a sazebník. Navrhovatelka podpisem Smlouvy o účtu potvrdila, že obchodní podmínky, ceník a sazebník převzala v písemné podobě, seznámila se s nimi a souhlasí s nimi.

Podle čl. XI. „Platební styk a zúčtování“ bodu 2 Obchodních podmínek z 2. 6. 2014 se Instituce zavázala „přijímat v souladu s těmito podmínkami A na příslušný účet vklady a platby v měně účtu a uskutečňovat z něho v této měně výplaty a platby.“

Smlouva o účtu je smlouvou o účtu podle § 2662 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“). Současně je Smlouva o účtu rámcovou smlouvou o platebních službách podle § 74 odst. 1 písm. a) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platebním styku“), neboť Instituce se zavázala provádět pro Navrhovatelku platební transakce ve smlouvě předem neurčené. Smluvní vztah mezi Navrhovatelkou a Institucí je vztahem mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb.

Účet je platebním účtem podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o platebním styku, neboť slouží k provádění platebních transakcí podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o platebním styku bez dispozičních omezení, tj. ke vkladům na platební účet, výběrům z platebního účtu a převodům.

Podle § 94 odst. 1 zákona o platebním styku „[n]avrhuje-li poskytovatel uživateli změnu rámcové smlouvy, musí tak učinit na trvalém nosiči dat způsobem uvedeným v § 80 odst. 1 nejpozději 2 měsíce předem dnem, kdy má podle návrhu změna rámcové smlouvy nabýt účinnosti.“ Podle § 80 odst. 1 zákona o platebním styku „[t]yto informace musí být uživateli poskytnuty určitě a srozumitelně v úředním jazyce státu, v němž je platební služba nabízena, nebo v jazyce, na kterém se strany dohodnou.“ Trvalým nosičem dat je podle § 1 odst. 3 písm. i) zákona o platebním styku „[j]akýkoli předmět, který umožňuje uživateli uchování informací určených jemu osobně tak, aby mohly být využívány po dobu přiměřenou účelu těchto informací, a který umožňuje reprodukci těchto informací v nezměněné podobě.“ Podle § 94 odst. 3 zákona o platebním styku „[b]ylo-li to dohodnuto, platí, že uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy přijal, jestliže a) poskytovatel navrhl změnu rámcové smlouvy nejpozději 2 měsíce předem dnem, kdy má změna nabýt účinnosti, b) uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy neodmítl, c) poskytovatel v návrhu na změnu rámcové smlouvy uživatele o tomto důsledku informoval, d) poskytovatel v návrhu na změnu rámcové smlouvy informoval uživatele o jeho právu vypovědět rámcovou smlouvu podle odstavce 4.“ Podle § 94 odst. 4 zákona o platebním styku „[j]estliže uživatel návrh na změnu rámcové smlouvy v případě uvedeném v odstavci 3 odmítne, má právo rámcovou smlouvu předem dnem, kdy má změna nabýt účinnosti, bezúplatně a s okamžitou účinností vypovědět.“

Instituce předložila finančnímu arbitrovi přehled a obsah zpráv, které zobrazila Navrhovatelce v internetovém bankovníctví. Finanční arbitr zjistil, že Instituce v souladu s § 94 zákona o platebním styku navrhla dne 21. 4. 2015 Navrhovatelce změnu obchodních podmínek s účinností ode dne 22. 6. 2015. Z podkladů, které finanční arbitr shromáždil, nezjistil, že by Navrhovatelka tento návrh odmítla. Finanční arbitr proto pro účely tohoto řízení považuje za součást Smlouvy o účtu Obchodní podmínky k Rámcové smlouvě o poskytování platebních služeb účinné ode dne 22. 6. 2015 (dále jen „Obchodní podmínky“).

Internetové bankovníctví, prostřednictvím kterého Navrhovatelka Účet spravovala, je platebním prostředkem podle § 2 odst. 1 písm. d) zákona o platebním styku, neboť se jedná o „zařízení nebo soubor postupů dohodnutých mezi poskytovatelem a uživatelem, které jsou vztaženy k osobě uživatele a kterými uživatel dává platební příkaz“.

Platební transakce provedená prostřednictvím aplikace internetového bankovníctví je platební transakcí podle § 3 odst. 1 písm. c) bodu 3. zákona o platebním styku nebo § 3 odst. 1 písm. d) bodu 3. zákona o platebním styku (tj. převod peněžních prostředků z platebního účtu).

Navrhovatelka tak vystupuje vůči Instituci jako plátce podle § 2 odst. 3 písm. a) zákona o platebním styku, neboť z jejího Účtu měly být peněžní prostředky, které jsou předmětem tohoto sporu, odepsány. Poskytovatelem platebních služeb plátce je pak v tomto případě Instituce.

K rozhodování sporu mezi Navrhovatelkou a Institucí je finanční arbitr příslušný, neboť se jedná o spor mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 3 odst. 1 a 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatelky

Navrhovatelka tvrdí, že ze spořicího účtu č. ■■■ vedeného u Instituce (dále jen „Spořicí účet“) převedla dne 1. 7. 2015 na Účet částku ve výši 520.000 Kč. Téhož dne Navrhovatelka podala platební příkaz k převodu peněžních prostředků z Účtu na účet č. ■■■ (dále jen „Účet věřitele“) ve výši 525.000 Kč na úhradu závazku svému věřiteli.

Navrhovatelka tvrdí, že „v pátek 3. 7. 2015 mi volal věřitel, že platba nedošla. Informovala jsem se v bance proč a bylo mi sděleno, že dne 3. 7. 2015 byl do banky zaslán zajišťovací příkaz, na jehož základě je platba zadržena. Reklamovala jsem platbu, proč je zadržena, když platba byla provedena a prostředky odepsány z účtu 1. 7. a příkaz přišel 3. 7. Bylo mi sděleno, že peníze neodešly, že banka neznala jejich původ a bohužel mám smůlu. Přitom mě do té doby nikdo nekontaktoval, aby se mne na tuto záležitost zeptal.“

6. Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že Navrhovatelka zadala dne 1. 7. 2015 v čase 23:09:26 hod. platební příkaz k převodu částky ve výši 525.000 Kč z Účtu na Účet věřitele (dále jen „Sporný platební příkaz“).

Instituce namítá, že platební příkaz neprovedla s odkazem na § 20 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění do 30. 9. 2015 (dále jen „zákon proti praní špinavých peněz“), a rozhodnutí Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR (dále jen „FAÚ“) o odložení splnění příkazu ze dne 2. 7. 2015, kterým FAÚ nařídil Instituci postupovat podle § 20 odst. 3 písm. b) zákona proti praní špinavých peněz.

Instituce vysvětluje a dokládá nahrávku telefonního hovoru, že FAÚ již dříve požadoval po Instituci v souvislosti s Navrhovatelkou součinnost; proto Instituce dne 2. 7. 2015 v čase 08:10 hod. telefonicky kontaktovala FAÚ s upozorněním na pohyby na Účtu Navrhovatelky. Dne 2. 7. 2015 v 08:14 hod. Instituce obdržela telefonický hovor od FAÚ, jehož předmětem bylo vyhlášení rozhodnutí o odkladu splnění příkazu Navrhovatelky. Instituce doplňuje, že „Rozhodnutí Finančně analytického útvaru nabývá právní moci vyhlášením, přičemž v tomto případě bylo rozhodnutí vyhlášeno telefonicky dne 2. 7. 2015 v 8:15 hodin“ v souladu s § 20 odst. 4 zákona proti praní špinavých peněz a následně FAÚ Instituci doručil stejnopis písemného vyhotovení.

Instituce tvrdí, že „[j]elikož bylo rozhodnutí Finančního analytického útvaru o odkladu splnění příkazu klienta vyhlášeno dříve, než banka byla schopna zpracovat oznámení podezřelého obchodu [...] odeslání oznámení podezřelého obchodu se z pohledu Banky stalo bezpředmětným.

[...] v čase přijetí telefonického hovoru Finančního analytického útvaru byla navíc rovněž ve standardní lhůtě pro řádné zpracování příslušného platebního příkazu klienta tak, aby byla schopná dodržet své zákonné povinnosti a splnit příkaz klienta (v případě, že by neobdržela vyhlášení rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta a ani by sama neshledala danou transakci jako podezřelou a neodložila by splnění příkazu klienta).“

Instituce namítá, že i když byl Exekuční příkaz podán až dne 3. 7. 2015, Sporný platební příkaz byl ode dne 1. 7. 2015 nejprve dočasně pozastaven Institucí na základě § 20 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz a následně blokován z rozhodnutí FAÚ po dobu 72 hodin ve smyslu § 20 odst. 3 písm. b) zákona proti praní špinavých peněz, tj. do dne 5. 7. 2015, 8:15 hod.

Instituce tvrdí, že pokud by nebyl Instituci doručen Exekuční příkaz, a vzhledem k tomu, že FAÚ Instituci neinformoval o podání trestního oznámení, Instituce by dne 5. 7. 2015 po uplynutí lhůty pro odložení splnění příkazu Sporný platební příkaz provedla.

Instituce argumentuje, že „jelikož bylo do dne 3. 7. 2015 (doručení exekučního příkazu) jen odloženo splnění platebního příkazu Navrhovatele dle zákona č. č. 253/2008 Sb., platební příkaz tedy nebyl odmítnut, ale pouze dočasně pozastaven (blokován). Ke stornu platební transakce (odmítnutí platebního příkazu) došlo až po doručení exekučního příkazu, tj. dne 3. 7. 2015, proto se informační povinnost dle § 105 odst. 2 zákona o platebním styku uplatnili až od tohoto okamžiku.“

Instituce doplnila, že Navrhovatelka, resp. její zástupce dne 3. 7. 2015 neprovedla reklamaci Sporného platebního příkazu prostřednictvím telefonního hovoru, ale dne 3. 7. 2015 přišla na pobočku Instituce s dotazem, proč nebyla daná platba provedena, přičemž klientská pracovnice jí sdělila skutečný důvod odmítnutí Sporného platebního příkazu (neprovedení z důvodu blokace peněžních prostředků na základě Exekučního příkazu). Reklamaci podala Navrhovatelka až dne 7. 7. 2015 ústně na pobočce Instituce v Jindřichově Hradci.

7. Právní posouzení

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. Podle § 12 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi finanční arbitr není vázán návrhem a aktivně opatřuje důkazy; při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Navrhovatelka se v řízení domáhala odblokování peněžních prostředků 525.000 Kč na Účtu a jejích připsání na Spořicí účet.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů bere za prokázané, že:

- a) Spořicí účet je Institucí veden na majitelku ■■■; to vyplývá ze Smlouvy o účtu Fio konto ze dne 16. 4. 2014;
- b) dispoziční oprávnění ke Spořicímu účtu má Jednatel Navrhovatelky; to vyplývá z dokumentu Zmocnění a podpisové vzory osob s dispozičním právem k účtu č. ■■■ ze dne 16. 4. 2014 na jméno ■■■;

- c) dne 1. 7. 2015 v 23:05:05 hod. zadala Navrhovatelka, resp. Jednatel Navrhovatelky, platební příkaz k převodu částky 520.000 Kč ze Spořicího účtu na Účet; to vyplývá ze snímku obrazovky z vnitřního systému Instituce a tvrzení Navrhovatelky;
- d) dne 1. 7. 2015 v 23:10:09 hod. zadala Navrhovatelka platební příkaz k převodu částky 525.000 Kč z Účtu na Účet věřitele (tedy Sporný platební příkaz); to vyplývá ze snímku obrazovky z vnitřního systému Instituce;
- e) dne 2. 7. 2015 v 8:10 hod. Instituce telefonicky kontaktovala FAÚ s informací o pohybech peněžních prostředků na Účtu „[...] Volám ohledně společnosti ■[...] Včera tam byl příjem 520 tisíc. A máte to tam ještě? [...] Do pár minut zavolám. [...]“; to vyplývá z tvrzení Instituce a telefonní nahrávky ze dne 2. 7. 2015;
- f) dne 2. 7. 2015 v 8:15 hod. FAÚ telefonicky vyhlásil rozhodnutí o odložení splnění Sporného platebního příkazu „[...] na účtu je 533.522,73 [...] čas, čtvrt, 8:15, společnost ■, ano, IČO ■, [...] číslo účtu je ■, ano, [...]“; to vyplývá z telefonní nahrávky mezi Institucí a FAÚ ze dne 2. 7. 2015;
- g) dne 3. 7. 2015 v 8:21:13 hod. byl Instituci doručen Exekuční příkaz, to vyplývá ze snímku obrazovky z vnitřního systému Instituce;
- h) dne 3. 7. 2015 v 08:49:54 hod. Instituci provedla blokaci peněžních prostředků ve výši 533.522,73 Kč na Účtu na základě Exekučního příkazu, to vyplývá ze snímku obrazovky z vnitřního systému Instituce;
- i) dne 8. 7. 2015 v 10:19:58 hod. Instituce obdržela Vyrozumění, to vyplývá ze snímku obrazovky z vnitřního systému Instituce;
- j) dne 8. 7. 2015 Instituce telefonicky kontaktovala Navrhovatelku se sdělením důvodu, proč odmítla provést Sporný platební příkaz; to vyplývá z telefonní nahrávky ze dne 8. 7. 2015;
- k) dne 14. 7. 2015 provedla Instituce na základě Exekučního příkazu převod peněžních prostředků ve výši 533.522,73 Kč z Účtu na Účet Finančního úřadu.

Na základě shora uvedených skutkových okolností finanční arbitr v tomto řízení posuzuje, zda Instituce ve vztahu k Navrhovatelce neporušila neprovedením Sporného platebního příkazu zákonem stanovené nebo smluvně převzaté povinnosti poskytovatele platebních služeb.

Podle § 105 odst. 1 zákona o platebním styku platí, že „[p]oskytovatel může odmítnout provést platební příkaz pouze tehdy, nejsou-li splněny smluvní podmínky pro jeho provedení, nebo stanoví-li tak jiný právní předpis. Poskytovatel je povinen odmítnout provedení platebního příkazu, stanoví-li tak jiný právní předpis.“

Podle čl. X „Nakládání s peněžními prostředky na účtu“ bodu 3 Obchodních podmínek „[b]anka si vyhrazuje právo neprovést příkaz k nakládání s peněžním zůstatkem v případě, že [...] a také v případech, kdy to vyplývá z obecně závazných právních předpisů. Podle bodu 13. téhož ustanovení „[b]anka může odmítnout provést dispozici s peněžními prostředky na účtu, pokud je v rozporu se Smlouvou, těmito podmínkami, závaznými právními předpisy nebo s rozhodnutím soudních či správních orgánů.“

Podle § 6 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz je podezřelým obchodem „[o]bchod uskutečněný za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosů z trestné činnosti [...], a to pokud například [...] během jednoho dne nebo ve dnech bezprostředně následujících uskuteční klient nápadně více peněžních operací, než je pro jeho činnost obvyklé, klient provádí převody majetku, které zjevně nemají ekonomický důvod, prostředky, s nimiž klient nakládá, zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho ekonomické činnosti nebo jeho majetkovým poměrům.“

Podle § 20 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz „[p]okud hrozí nebezpečí, že bezodkladným splněním příkazu klienta může být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu z trestné činnosti nebo [...], povinná osoba může splnit příkaz klienta týkající se podezřelého obchodu nejdříve po uplynutí 24 hodin od přijetí oznámení podezřelého obchodu ministerstvem[...].“

Podle § 20 odst. 3 písm. b) zákona proti praní špinavých peněz „[j]estliže hrozí nebezpečí podle odstavce 1 a šetření podezřelého obchodu si pro složitost vyžaduje delší dobu, ministerstvo rozhodne o odložení splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku, který má být předmětem podezřelého obchodu, u povinné osoby, u níž se tento majetek nachází, až na dobu 72 hodin.“

Podle § 20 odst. 4 zákona proti praní špinavých peněz „[r]ozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku podle odstavce 3 nabývá právní moci jeho vyhlášením. Vyhlášení může být provedeno ústně, telefonicky, telefaxem nebo elektronicky; vždy se však následně doručuje stejnopis písemného vyhotovení [...].“

Z písemného vyhotovení rozhodnutí FAÚ č. j. FAU-28995/2015/24-2402 vyplývá, že Instituce byla povinna „odložit splnění příkazu klienta ■ k manipulaci s finančními prostředky na bankovním účtu č. ■ v měně CZK, až do výše zůstatku, na dobu celkem 72 hodin od vyhlášení nebo doručení tohoto rozhodnutí, což bylo provedeno telefonicky dne 2. 7. 2015 v 8:15 hodin“, tj. do dne 5. 7. 2015, 8:15 hod.

Instituce tím, že odložila splnění Sporného platebního příkazu a nepřipsala podle § 109 zákona o platebním styku částku ve výši 525.000 Kč na účet společnosti ■, která Účet věřitele vede, neporušila své povinnosti vyplývající ze zákona o platebním styku a zákona proti praní špinavých peněz.

Ustanovení § 38 odst. 1 zákona proti praní špinavých peněz současně ukládá Instituci povinnost mlčenlivosti o skutečnostech týkajících se oznámení a šetření podezřelého obchodu. Z povahy věci tak vyplývá, že Instituce ani nemohla Navrhovatelku informovat o tom, že odložila splnění Sporného platebního příkazu z důvodu jejich blokace na základě rozhodnutí FAÚ.

Podle § 20 odst. 6 zákona o praní špinavých peněz „[j]estliže ministerstvo do konce lhůty stanovené v odstavci 3 povinné osobě (tedy Instituci) nesdělí, že podala trestní oznámení, povinná osoba příkaz klienta provede.“

Ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by FAÚ informoval Instituci o podání trestního oznámení; Instituce by tak byla po uplynutí lhůty, tj. dne 5. 7. 2015, 8:15 hod. povinna Sporný platební příkaz Navrhovatelky provést.

Ze shromážděných podkladů finanční arbitr zjistil, že Instituce dne 3. 7. 2015 obdržela Exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu „Shora uvedený správce daně [...] nařizuje daňovou exekuci přikázáním pohledávky z účtu. K vymožení nedoplatku Kč 972646.00 [...] příkazuje shora uvedenému podlužníkovi (Instituce – pozn. finančního arbitra), aby od okamžiku, kdy mu

bude doručen tento exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácel peněžní prostředky z účtu dlužníka (Navrhovatelka – pozn. finančního arbitra): ■, ze kterého se přikazuje pohledávky [...]. Podle § 190 odst. 1 daňového řádu odpisem peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu, vedeného v jakékoliv měně, do výše částek uvedených v exekučním příkazu a jejich vyplacením shora uvedenému správci daně na účet: č. ■ (Účet Finančního úřadu – pozn. finančního arbitra) [...] daňová exekuce zaniká.“

Podle § 178 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), „[d]aňová exekuce se nařizuje vydání exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.“ Podle odst. 4 téhož ustanovení „[e]xekuční příkaz se doručuje [...] a nelze proti němu uplatit opravné prostředky.“ Podle § 103 odst. 1 daňového řádu „[r]ozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat je v právní moci.“

Podle § 190 odst. 2 daňového řádu platí, že „[p]oskytovatel platebních služeb je povinen od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácet peněžní prostředky z účtu dlužníka, ze kterého je přikázána pohledávka, neprovádět na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládat, a to až do výše částky uvedené v exekučním příkazu; to se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do 6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu.“

Podle § 190 odst. 1 daňového řádu platí, že „[d]aňová exekuce přikázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb se provede odepsáním peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu, vedeného v jakékoliv měně, do výše částky uvedené v exekučním příkazu a jejich vyplacením správci daně. Exekuční příkaz se doručí poskytovateli platebních služeb dříve než dlužníkovi.“

Instituce tedy byla povinna od okamžiku, kdy obdržela Exekuční příkaz, blokovat peněžní prostředky do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství na Účtu Navrhovatelky, a to pro účely exekuce.

Finanční arbitr zjistil, že dne 8. 7. 2015 obdržela Instituce Vyrozumění, na základě kterého dne 14. 7. 2015 odepsala částku 533.522,73 Kč z Účtu na Účet Finančního úřadu.

Protože byl Instituci doručen Exekuční příkaz, nemohla Instituce provést Sporný platební příkaz ani po dni 5. 7. 2015, 8:15 hod., protože nemohla vyplácet peněžní prostředky z Účtu, ani s nimi jinak nakládat. Instituce tedy postupovala v souladu se zákonem o platebním styku a daňovým řádem.

V souvislosti s odmítnutím provést platební příkaz vzniká poskytovateli platebních služeb povinnost podle § 105 odst. 2 zákona o platebním styku, který stanoví, že „[o]dmítne-li poskytovatel provést platební příkaz, poskytne nebo zpřístupní uživateli informaci o této skutečnosti dohodnutým způsobem při nejbližší příležitosti, nejpozději ve lhůtách stanovených v § 109 a 113, a je-li to možné, oznámí mu důvody odmítnutí a postup pro nápravu chyb, které byly důvodem odmítnutí. To neplatí, pokud by poskytnutí nebo zpřístupnění informací bylo v rozporu s jiným právním předpisem.“

Povinnost sdělit uživateli platebních služeb důvody neprovedení platebního příkazu je zákonem vázána na případy, kdy je možno tyto důvody uživateli sdělit.

Pokud jde o sdělení důvodů odmítnutí, tuto povinnost v rámci možností Instituce splnila tím, že Navrhovatelku dne 8. 7. 2015 telefonicky informovala o důvodech odmítnutí provést Sporný platební příkaz „Vážený pane ■, dovoluji mi vyjádřit se k Vaší reklamaci podané dne 7. 7. 2015

osobně na pobočce v Jindřichově Hradci. Předmětem Vaší reklamace je neprovedení platby na účtu společnosti ■ číslo účtu [...] v částce 525.000 (jedná se o zjevnou chybu, správně má být 525.000 – pozn. finančního arbitra). Po prozkoumání všech skutečností souvisejících s Vaší reklamací mi dovoluete uvést na pravou míru důvod neprovedení předmětné platby. Na pobočce Vám bylo sděleno, že platba nebyla provedena z důvodu blokace finančních prostředků v rámci exekučního příkazu vydaným Finančním úřadem pro Jihočeský kraj Jindřichův Hradec. Tento exekuční příkaz byl skutečně vydán 3. 7. 2015 a v současné době jsou na jeho základě blokovány finanční prostředky na účtu společnosti. Odložení provedení předmětné platby bylo provedeno z důvodů plnění povinností stanovených zákonem nebo na základě zákona, bohužel bližší informace Vám v tuto chvíli nemůžeme poskytnout. Tím, že provedení předmětné platby bylo odloženo, uplatnil se následně na předmětnou částku i výše uvedený exekuční příkaz.“

8. K výroku nálezů

Finanční arbitr nezjistil, že by Instituce nepostupovala v souladu se zákonnou i smluvně převzatou povinností, když odmítla provést Sporný platební příkaz a peněžní prostředky ve výši 533.522,73 Kč převedla na Účet Finančního úřadu. Návrhu na uložení povinnosti vrátit uvedené částky nelze vyhovět.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezů.

P o u ě n í :

Proti tomuto nálezů lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 11. 12. 2015

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr